

“Μόνο τα μάτια μένουν” της Μαρίας Ρουσάκη

Η ιστορία μας μεταφέρει λίγα χρόνια πριν τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '50. Κεντρικό πρόσωπο του βιβλίου είναι ο Περικλής Καλαμάνος, ο οποίος ερωτεύεται με την πρώτη ματιά την Γιασεμή αλλά τα γεγονότα θα τον προλάβουν και ο πόλεμος θα γίνει η αιτία να χάσει τα ίχνη της. Εκείνος θα βρεθεί στη Θεσσαλονίκη και θα γίνει ο προστάτης της οικογένειας Ιωάννου και κάπου εκεί η μοίρα θα υφάνει τον ιστό της με τέτοιο τρόπο που η Αλιάννα, η κόρη της Εύας και του ταγματάρχη Ιωάννου, θα βρεθεί υπό την προστασία του. Επιστρέφοντας στην ιδιαίτερη πατρίδα του ο Περικλής θα βρεθεί σε μία αποκάλυψη. Κάποια γράμματα της θείας του σταλμένα στον ίδιο θα ανακαλυφθούν και θα γίνει ο λόγος να βρεθεί στην Αμερική με τη γυναίκα του πλέον, Αλιάννα. Εκεί θα έρθει αντιμέτωπος και με το όνειρό του και τον κρυμμένο του πόθο, τη Γιασεμή. Το πρώτο μυθιστόρημα της συγγραφέως σε μαγεύει με την τόσο μεθυστική γραφή της. Η ιστορία ρέει αβίαστα και ο αναγνώστης φτάνει στο τέλος της μέσα σε λίγες μόνο ώρες χωρίς να κουράζει ή να κάνει “κοιλιά”. Ακόμα και τα ιστορικά γεγονότα δεν σε κάνουν να αφήσεις το βιβλίο. Μέσα από τις σελίδες του βλέπουμε τα όνειρα πολλών Ελλήνων, οι οποίοι καταφεύγουν στο δρόμο της ξενιτιάς για ένα καλύτερο αύριο στην Αμερική, στην Αστόρια και στα στέκια των Ελλήνων μεταναστών. Βλέπουμε ακόμη και την πολυεθνική ταυτότητα που βιώνουν οι κάτοικοι αυτών των περιοχών. Όλοι οι λαοί και τα θρησκευτικά πιστεύω συνυπάρχουν με ιδανικό τρόπο. Τα συναισθήματα που σου γεννιούνται διαβάζοντας την υπόθεση του βιβλίου είναι η προσμονή, η αγάπη, το πάθος, η ελπίδα, το πείσμα, η λησμονιά, το όνειρο, η μάθηση, η υπομονή, η επιμονή και η προσμονή για το αύριο. Τελικά όπως λέει και το ρητό μάτια που δε βλέπονται γρήγορα λησμονούνται... ή τελικά έτσι νομίζουμε; Μπορεί να λησμονηθεί το μπλε των ματιών; Μπορεί να λησμονηθεί το ασίγαστο πάθος; Τελικά τίποτα δεν μπορεί να χαθεί, ούτε η αθωότητά μας, αρκεί να παραμείνουν αγνοί και σωστοί άνθρωποι μέχρι το τέλος. Δύσκολο κατόρθωμα αλλά αυτό μπορεί να μας κάνει σοφότερους και καλύτερους ανθρώπους.

Βασιλική Διαμάντη